

blot for de følgende Taleres Bedkommende gøre opmærksom paa det onstelige i, at de særlig holde sig til det foreliggende Lovforslag og Endringsforslag.

Breinholdt: Jeg skal saa vidt muligt søge at rette mig efter den højtærede Formands venlige Raamindelse. — Den ærede Ordfører indledede sit Foredrag med den Bemærkning, at det var en gammel Bekendt, vi her gensaa, og at han egentlig ikke troede, at Gensynet forvoldte ærede Medlemmer synderlig Glæde. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til denne Bemærkning; thi ogsaa jeg finder, at det er en lige saa kedelig som gammel Sag. Maaske har det for nogle i alt Fald kunnet hjælpe lidt paa Redømmeligheden, at denne gamle Bekendt for hver ny Bist, vi have haft af den, har været ikkædt en ny Dragt. Snart har den højtærede Minister, snart Landstinget og snart Folketinget staaet for Toilettet, men lige meget har det hjulpet. Nu har Landstingets Udvalg atter sendt os Forslaget i en anden Dragt, end det blev forelagt af den højtærede Minister, og jeg tvivler jo ikke paa, at dette Tings Flertal vil synes saa godt om vor gamle Bekendt i denne Dragt, at det tager venlig imod Loven og vedtager den, men Sagen vil jo ikke dermed være bragt saa meget som et Hanefjed fremad. For os her kan det være kedeligt, men hvad værre er: for vedkommende By og Egne tror jeg at turde sige, at det er højt beklageligt.

Jeg har af dette Hensyn tilladt mig en Udtalelse i Betænkningen, hvorved jeg forbeholder mig fri Hænder til at kunne ikke alene tiltræde en ny Løsning, hvis en saadan maatte vise sig, men tillige virke for den. Det forekommer mig nemlig ikke, at der paa Forhaand er nogen Umulighed for, at en saadan Løsning kunde fremkomme. Ganste vist er det nødvendigt for at gennemføre den, at der vises Resignation fra alle Sider, fra dette Tings, fra Folketingets og fra den højtærede Ministers eller vel frem for alt fra hans Teknikeres Side, og tillige maa vedkommende By og Egn vise Resignation, formentlig i Forbindelse med større Dyr end de, man hidtil har tilbudt. Jeg har blot kortelig tilladt mig i Betænkningen at antyde Bestaenheden af en saadan tænkt Løsning. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men haaber, at det, som sagt, med Resignation vil være muligt at naa til en Løsning, der er nogenlunde tilfredsstillende for alle Parter, og det er i alt Fald tilladt at have Haab, selv om det er imod Haab. Det forekommer mig nemlig en lille Smule urimeligt, at Rigsdagen Nar efter Nar uden

fjerneste Udbytte skal behandle et saa lille Spørgsmaal. Var det er stort og principielt Spørgsmaal, saa kunde jeg saa udmærket godt forstaa det, men her er Spørgsmaalet dog, naar alt kommer til alt, et forholdsvis lille. Man har tidligere ved Stationsflytninger bevæget sig mellem ganske andre Talstørrelser end de her foreliggende. Det er næsten, som om man her, fordi Lejligheden virkelig paa en sjælden Maade gives, vilde statuere et Eksempel, vilde bestemt vise, at Tinget er mod disse meget dyre Stationsflytninger. Jeg er nemlig overbevist om, at man ikke har valgt at statuere et saadant Eksempel, fordi man vilde komme denne gamle, jydste By til Livs, ej heller dens Omegn; man har valgt den, fordi Lejligheden her var særlig gunstig, idet Tinget her havde den højtærede Ministers tidligere Udtalelser i Finanslovsbemærkningerne og hans Teknikeres bestemte Udtalelser for, at Ombygningen af denne Station kunde udføres for en langt mindre Sum end den, der er forlangt. Jeg har selv sluttet mig til og benytter denne Lejlighed. Men da Følgen deraf blev, at vi kom ind i en cul de sac, da det Nar efter Nar har vist sig, at vi ingen Vegne kom, at man maatte have et Fællesudvalg for denne Sag, som skiltes ad med uforrettet Sag, har jeg uden at slutte mig til Folketingets Standpunkt eller til Landstingets tidligere, villet forbeholde mig fri Hænder til en mulig Løsning, og jeg skal slutte mine almindelige Betragtninger med at sige, at jeg fremdeles haaber, at en saadan vil kunne naas.

Naar den højtærede Ordfører kom ind paa en Kritik af et Andragende, der er fremkommet fra mange Landboforeninger, som finde sig interesserede i denne Stationsflytning, antager jeg, at det særlig var i den Retning, den højtærede Formands Raamindelse gik, at man ikke maatte komme dybt ind derpaa. Jeg skal ogsaa afholde mig derfra og kun med et Par Ord imødegaa en af den ærede Ordførers Betragtninger i saa Henseende. Den ærede Ordfører udtalte nemlig, at Andragerne ikke havde været særdeles heldige i deres Motivering af Goderne ved Stationens Flytning, og han angav særlig, at det kun var en meget lille Vejbesparelse, der herved kunde opnaas. Det vilde kun blive mellem 9000 og 10,000 Fod, hvad han endogsaa for at gøre det yderligere iøjnefaldende, omsatte i Alen, da Tallet saa kun blev halvt saa stort. Det drejede sig altsaa ikke en Gang om en halv Mil, men kun om godt og vel halvdanden Fjerdingvej. Det er jo ganske vist kun en meget lille Vejstrækning, men man